

РЕШЕНИЕ

№ 1074

гр. В., 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., I СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Т. Василев
Членове: Мирела Огн. Кацарска
мл.с. Христо Р. Митев

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
като разгледа докладваното от Мирела Огн. Кацарска Въззивно гражданско дело № 20233100501272 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на П. Г. П. срещу Решение № 620/27.02.2023 г., постановено по гр.д.№ 9836/2022 г. по описа на Районен съд - В., XLVI състав, с което е отхвърлен иска й против „Електроразпределение Север“ АД, гр. В. с правно основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 12 120 лв., представляваща неустойка, дължима на основание чл. 49, ал. 1 от Общи условия на „Електроразпределение Север“ АД за прекъсване на пренос на електроенергия и на достъп до електроразпределителната мрежа на обект „каравана“, находящ се в недвижим имот с УПИ IV-49 по плана на с. П., община Б., област В., с клиентски номер *** и абонатен номер ***, за периода 01.08.2019 г. – 29.05.2020 г.

Във въззивната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение като резултат от неправилно формиране на вътрешното убеждение на съда въз основа на събраните по делото доказателства. Твърди се, че атакуваното решение е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което да се уважи изцяло предявената претенция.

Въззиваемото „Електроразпределение Север“ АД, гр. В. в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК депозира отговор по така подадената жалба, с който отправя искане решението на ВРС

да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендират се разноси.

Третото лице - помагач „Алианц България“ ЗАД, гр. София в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК депозира отговор по така подадената жалба, с който отправя искане решението на ВРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание страните поддържат изразената позиция по спора, като всяка претендира присъждане на разноси. Въззиваемият прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК досежно размера на заплатеното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по иск на П. Г. П. с правно основание чл. 92 от ЗЗД против „Електроразпределение Север“ АД, гр. В. за осъждане на ответика да заплати сумата от 12 120 лева, представляваща неустойка, дължима на основание чл. 49, ал. 1 от Общи условия на „Електроразпределение Север“ АД за прекъсване на пренос на електроенергия и на достъп до електроразпределителната мрежа на обект „каравана“, находящ се в недвижим имот с УПИ IV-49 по плана на с. П., община Б., област В., с клиентски номер *** и абонатен номер ***, за периода 01.08.2019 г. – 29.05.2020 г.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, с който оспорва изцяло предявения иск като неоснователен.

Третото лице - помагач „Алианц България“ ЗАД, гр. София изразява становище за неоснователност на иска.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 2 от ГПК, от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. В рамките на тази проверка настоящият състав намира предявения иск с правно основание чл. 92 от ЗЗД за процесуално допустим, доколкото се претендира непогасено парично задължение.

Фактическата обстановка по спора е била правилно установена от първостепенния съд, поради което въззивния съд препраща към тази част от мотивите на осн. чл. 272 ГПК.

Съдът, след съвкупния анализ на събраните по делото пред първа инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, в предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, достигна до следните правни изводи:

С разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗЗД е предвидена възможността страните да обезпечат изпълнението на поетите с договор задължения, като предвидят неустойка, която да послужи за обезщетяване на изправната страна на претърпените от евентуално неизпълнение вреди, без да е нужно същите да се доказват. В този смисъл за успешното провеждане на иск с посоченото основание, в тежест на ищеца е да установи наличието на

главно задължение, което ответникът не е изпълнил и валидно сключена клауза за неустойка. Ответникът от своя страна е длъжен да докаже, че се явява изправна страна по гарантираното с неустойката главно договорно задължение.

В случая няма спор, че ищцата е потребител на ел. енергия по смисъла на ЗЕ по силата на сключен с ответника договор за доставка на ел. енергия № 3567463/04.03.2015 г., уреден при публично обявени ОУ, за обект на потребление – преместваем обект /каравана/. В тази връзка при АД е открита партия на името на П. с кл. № *** и аб. № ***.

В чл. 47, т. 2 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД /в сила до 15.10.2022 г./, действали за процесния период, е предвидено, че ответникът носи отговорност за щети, нанесени на ползвателя при неправомерно прекъсване на преноса на електрическа енергия. Размерът на отговорността е конкретизиран в разпоредбата на чл. 49, ал. 1 и ал. 2 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Електроразпределение Север“ АД /в сила до 15.10.2022 г./, в която е предвидено, че в случай, че потребителите останат без ел. енергия по вина на „Електроразпределение Север“ АД повече от 24 часа след получаване на уведомление от потребителя, дружеството заплаща обезщетение на потребителя в размер на 30 лева и по 20 лева за всеки следващ период от 12 часа без осигурена електрическа енергия в рамките на 90 дни от получаване на уведомлението.

В тежест на ищеца е да установи, че от страна на „Електроразпределение Север“ АД е налице неизпълнение на задължения, предвидени в договор, а именно доставка на ел. енергия до преместваем обект - каравана, поставена в УПИ № IV-49, кв. 25 по плана на с. П., община Б. в периода от 01.08.2019 г. – 29.05.2020 г. Страните не спорят, че са обвързани от договор за доставка на ел. енергия № 3567463/04.03.2015 г., касаещ гореописания обект. В същия не е налице изрично предвиден срок на действие, което води до извод за неговата безсрочност. Единственото условие за прекратяването му е уговорено в чл. 4, а именно, когато потребителят престава да бъде ползвател на имота, какъвто не е настоящият случай.

В тежест на ответното дружество е да установи своята изправност. Правото да прекрати доставката на ел. енергия до обекта същото обосновава с непредставяне от страна на П. на актуално разрешение за поставяне на временен преместваем обект. В разпоредбите на чл. 21 – чл. 25 от ОУ са уредени условията за прекъсване на преноса на електроенергия от „Електроразпределение Север“ АД, но настоящият казус не попада в нито една от предвидените хипотези, даваща право на доставчика да прекрати електроснабдяването с или без предизвестие. Напротив, в чл. 57а от ЗУТ /в редакцията му към момента на прекъсване на ел. захранването – 28.09.2017 г./ е предвиден специален ред за това, а именно: съставяне на констативен акт за премахване на преместваемия обект от нарочни служители от общинската администрация, влязла в сила заповед на кмета на общината за премахване на обекта, като едва със същата се разпорежда на дружествата, доставчици на вода и енергия, да прекратят доставките до определения за премахване обект /чл. 57а, ал. 6 от ЗУТ/. По делото не са навеждани твърдения за инициране на такава процедура от община Б., която

да е приключила със Заповед по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, като съответно и не са представяни доказателства в тази насока. Т.е. въпросите дали е изтекъл срокът на процесното разрешение за поставяне на преместваем обект, послужило за възникване на облигационните отношения между страните и дали същото е своевременно представено пред ответното дружество са ирелевантни, доколкото не е налице разпореждане на кмета на община Б. по реда на чл. 57а, ал. 6 от ЗУТ, което е единственото основание за прекратяване доставката на ел. енергия до горния обект.

Следователно „Електроразпределение Север“ АД неправомерно прекъсва преноса на ел. енергия до караваната, поставена в УПИ № IV-49, кв. 25 по плана на с. П., община Б., поради което се явява и неизправна страна по договор за доставка на ел. енергия № 3567463/04.03.2015 г., уреден при публично обявени ОУ.

За успешното осъществяване на фактическият състав на неустойчната клауза на чл. 49, ал. 1 от ОУ е предвидено обаче получаване от страна на доставчика на ел. енергия след прекъсване електроснабдяването на обекта на изрично уведомление от потребителя, като след изтичане на 24 часа след датата на получаването на горното, вземането за неустойка става изискуемо. Няма твърдения по делото, а съответно и доказателства в тази насока такова уведомление от страна на П. да е депозирано в ответното дружество след 28.09.2017 г. Т.е. поради недоказване от страна на ищцата наличие на всички елементи от фактическия състав на уговорената между страните клауза за компенсаторна неустойка, за последната не възниква вземане за такава.

С оглед изложеното искът на П. Г. П. с правно основание чл. 92 от ЗЗД против „Електроразпределение Север“ АД, гр. В. за осъждане на ответика да заплати сумата от 12 120 лева, представляваща неустойка, дължима на основание чл. 49, ал. 1 от Общи условия на „Електроразпределение Север“ АД за прекъсване на пренос на електроенергия и на достъп до електроразпределителната мрежа на обект „каравана“, находящ се в недвижим имот с УПИ IV-49 по плана на с. П., община Б., област В., с клиентски номер *** и абонатен номер ***, за периода 01.08.2019 г. – 29.05.2020 г. се явява неоснователен и като такъв подлежи на отхвърляне.

Поради съвпадане изводите на ВОС с тези на първоинстанционния съд, макар и поради други мотиви, Решение № 620/27.02.2023 г., постановено по гр.д.№ 9836/2022 г. по описа на Районен съд - В., XLVI състав следва да бъде потвърдено изцяло.

По въпроса за разноските: въззиваемото дружество „Електроразпределение Север“ АД е отправило искане с правно основание чл. 78, ал. 3 от ГПК за присъждане на направените по делото разноски, такива следва да му се присъдят, като П. Г. П. следва да бъде осъдена да заплати сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 620/27.02.2023 г., постановено по гр.д.№ 9836/2022 г. по описа на Районен съд - В., XLVI състав.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице помагач „ЗАД АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, на страната на ответника „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***.

ОСЪЖДА П. Г. П., ЕГН *****, с адрес: *** ДА ЗАПЛАТИ на Електроразпределение Север“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____